

eller om folketinget havde besluttet dem ved sædvanlig lovgivning én til to måneder senere.

Hastighedsbegrænsningerne opfylder derfor heller ikke den anden afgørende forudsætning, for at bemyndigelsesloven kunne anvendes.

Grundlovens § 42, stk. 1

»Når et lovforslag er vedtaget af folketinget, kan en tredjedel af folketingets medlemmer inden for en frist af 3 søgnedage fra forslaget endelige vedtagelse over for formanden begære folkeafstemning om lovforslaget. Begæringen skal være skriftlig og underskrevet af de deltagende medlemmer.«

Ved at anvende bemyndigelsesloven, som kun kan benyttes til vidtgående indgreb i egentlige kritesituationer, hvor det ud fra en samlet samfundsmæssig vurdering er vigtigt, at der handles hurtigt på områder, som kun kan ændres ved sædvanlig lovgivning, har regeringen derfor frataget folketinget den grundlovsfæstede ret til at sende vedtagne

love til folkeafstemning.

Henvisninger:

Vedrørende lov om forsyningsmæssige foranstaltninger henvises til lov nr. 236 af 6. juni 1968 (Lovtidende A 1968, side 759), og for så vidt angår den i 1975 foretagne ændring henvises til lov nr. 197 af 28. maj 1975 (Lovtidende A 1975, side 622).

For så vidt angår folketingets behandling af 1968-loven henvises til følgende steder i Folketingstidende 1967-68, 2. samling:

Fremsættelsen se F. sp. 985,

1. behandling se F. sp. 1948,

2. behandling se F. sp. 3462.

3. behandling se F. sp. 3774,

lovforslaget som fremsat se tillæg A, sp. 1637,

udvalgsbetænkningen se tillæg B, sp. 347 og

lovforslaget som vedtaget se tillæg C, sp. 447.

Endvidere kan der henvises til Folketingsårbog 1967-68, side 290-292.